

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פרשת קרח - גאות אדם תשפילנו

"ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי" (במדבר טז, א)

(במדבר כה, ה) הלך שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא, אמר לו, הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק? מה עשה וכו'.

כל אלו, לו הייתה בהם מעט ממידת הענוה, לא היו נכשלים ומידרדרים כל כך. השמירה על מעמדם ועומק חפצם ורצונם להיות דווקא בראש- הם אלו שהיו בעוכריהם. מידה זו שאדם רואה את הצלחת זולתו כעדות לכישלונם, יכולה להביאו לעשות את הדברים החמורים ביותר.

בזה ניתן לבאר גם את מה שאירע לקרח. אותו קרח אשר חז"ל העידו עליו כי "אהרון וקרח שניהם שווין" לא יכול היה להשלים עם העובדה, שאהרון נבחר לכהונה ולא הוא.

משעה שמצא את עצמו פחות אפילו במשהו מאהרן הכהן, לא היו שוות בעיניו כל המעלות שבעולם, ועל כן ניסה להתרומם מעל אהרן בכל דרך שהייתה בידו, עד אשר הגיע לידי כפירה והסתה נגד דבר ה'.

נסיים בדברי הגמרא בערובין (יג ע"ב): "כל המשפיל עצמו- הקדוש ברוך הוא מגביהו, וכל המגביה עצמו- הקדוש ברוך הוא משפילו. כל המחזר על הגדולה- גדולה בורחת ממנו, וכל הבורח מן הגדולה- גדולה מחזרת אחריו".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

יש לתמוה, כיצד הידרדר קרח שהיה הגדול בשבטו ושקול כאהרון הכהן, והגיע עד לדיוטא השפלה ביותר- לחלוק על ה' ועל כוהניו, ולכפור בעיקר האמונה? באיזה נקודה נכשל קרח, אשר מחמתה ירד והידרדר עד שאיבד הכל?

אחת התכונות החזקות ביותר בנפש האדם היא, שאין הוא יכול לראות את עצמו נכשל במקום שחברו השווה לו או הפחות ממנו- מצליח, ואין הוא מסוגל לשאת את העובדה, שחברו עולה לגדולה יותר ממנו. אם רואה אדם שחברו מצליח יותר ממנו- מוכן הוא לעשות כל מה שיוכל ואפילו יפסיד מכך בעצמו, ובלבד שחברו ייפול גם הוא.

תכונה זו מצינו אצל קין, שכאשר ראה שהקב"ה שעה אל הבל ואל מנחתו, לא יכול היה לשאת את עליונותו של אחיו, אשר היא כעדות לכישלונם. כדברי הרמב"ן, שכיוון שְקִין היה הבכור והבל הצעיר, גדלה קנאתו של קין, ומחמת כן עמד על הבל והרגו על לא עוול בכפו.

לא למען רוח כל שהוא קם קין והרג את אחיו, אלא רק מפני שלא יכול היה לשאת את עובדת היותו נחות מאחיו הצעיר.

כך מצינו גם בשפלותו הנוראה של זמרי בן סלוא, אשר בא על המדינית לעיני כל עדת בני ישראל מחמת קנאתו במשה רבנו. כדאיתא בגמרא (סנהדרין פב.): "ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אֶנְשֵׁיו

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טוביה
חגי פרזול וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
שגית בת רותי
ציון ומאיר אברהם וב"ב
עובדיה בן נעמה אליהו
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות בשפע
רונן אברהם וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
אילן בן ג'ולייט
חגית בת ז'ילה גילה
נימה בת נאווה
פנינה בת עליזה
יוסף בן רוחמה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה
אילנה בת רוחמה
שמאל אימן בן אסתר זרי
אורן בן אסתר
אורטל זינה בת אירית
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראשל"צ הר"ה ג' עובדיה יוסף בן גורג'יה
הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א
הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה יזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי יזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעמה
שירה שילת בת אורלי
ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מל בת חנה
ברכה בת עכה - בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נשפארין
יפה בת שפיה
תמר פורטונה בת מיסה
יעקב בן שרה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
דולב בן איריס אהובה
כל עם ישראל

ג' תמוז תשע"ב 23/06/2012

פרשת קרח

הפטרה: ויאמר שמואל- שמואל א פ' י"א

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:21	20:31	19:10	
21:18	20:34	19:28	ת"א
21:22	20:35	19:21	חיפה
21:17	20:31	19:28	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
כזלה בת אסנת ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה
בת אסתר ולשמעון בן שמחה

זק"ש, פרנסה טובה ובריאות
איתנה לאליהו יזרי בן ימנה

שואל ומשיב בהלכה – אסור חדש

מהו איסור אכילת חדש?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרה"ג אליהו חיים פנחסי שליט"א (מספרו 'חיים כהלכה' שיצא בעז"ה בקרוב):

אסור לאכול מתבואה חדשה של חמשת מיני דגן [שהם: חיטה, שעורה, כוסמין, שיבולת שועל ושיפון] עד שיקרב קרבן העומר שהוא בט"ז בניסן שנאמר: "וְלַחֶם וְקָלִי וְכֶרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבֵּיאֲכֶם אֶת הַקָּרְבָּן אֶל־קִיכֶם (ויקרא כג, יד) והוא הנקרא איסור "חדש". **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן תפט ס"י, יו"ד סימן רצג ס"א). קוואקר הוא שיבולת שועל, אולם כוסמת הנמכר בחנויות כיום הינה מין קטניות ולא דגן. ולעניין הדורא כתב החיד"א בשו"ת חיים שאל ח"ב (סימן מז) שאינו מין דגן אלא קטנית. וכן הדוחן אינו אלא קטנית וכמ"ש בשו"ע (יו"ד סימן קיב ס"א).

בזמן הזה שאין לנו ביהמ"ק, ואין אנו יכולים להקריב קרבן העומר, אסור לאכול תבואה חדשה עד תחילת ליל י"ז בניסן. ובחוץ לארץ [שעושים ב' ימים טובים] אסור לאכול מתבואה חדשה גם כל י"ז בניסן עד תחילת ליל י"ח בניסן. **מקורות:** שו"ע (יו"ד ס"ג).

עוצמת המחלוקת

טוב ליבו של כ"ק האדמו"ר רבי יחזקאל משינאווא צ"ל הביאו להכניס עצמו בעובי הקורה להשקיט מחלוקות שפרצו בקהילות, לנסוע ולנסות לפשר ולשכנע את הצדדים להגיע לעמק השווה. הוא לא נרתע ממחלוקות קשות ואף לא מעלבונות, שהטיחו בו הצדדים.

הוא היה חוזר ואומר: "גם מחלוקת שתחילתה לשם שמים, אם היא נמשכת, לא יתכן שלא תתערב בה תאוות הניצוח ויבוא גם השטן בתוכם, והסיטרא אחרא יטול בה חלק בראש!". פעם, בעת מחלוקת מרה אמר רבי יחזקאל: "מעולם לא הבנתי, מדוע הייתה התורה צריכה לצוות 'לא תוכל ליתת עליך איש נכרי' (דברים יז, טו) - למלך. וכי איזה יהודי ירצה להמליך עליו איש נכרי, וכי חסרים יהודים גדולים ומוכשרים?".

"אבל עתה מבין אני את העניין. כשאני רואה שכאשר פורצת מחלוקת בעיירה בעניין הרבנות בין שני מחנות, מוכן כל אחד מהם שאפילו גוי יהיה מלך, ובלבד שלא הרב של הצד שכנגדו".

זהירות מפני המחלוקת

עד כמה רבותינו ראו במחלוקת כאם כל חטאת, יוכל הסיפור המופלא שהובא בספר "שימוש חכמים" להעיד: סיפר פעם הגאון רבי יעקב יצחק רודרמן: לרבנו ה'נודע ביהודה' הגאון ר' יחזקאל לאנדו, היה חתן, גאון גדול וצדיק נשגב, רבי יוסף מפוזנא, פעם שלח לו רב אחד שאלה בנוגע לחזן של קהילתו, שלא היה שומר תורה ומצוות, הוא רצה להעבירו מחזקתו, אבל בעלי הבתים לא הסכימו לכך מפני שהיה קולו ערב ביותר, ושאלתו כיצד עליו להגיב? השיבו רבי יוסף - שלא להעבירו, וטעמו כי מוטב להעמיד צלם בהיכל ואל ירבה מחלוקת בישראל.

חמרת המחלוקת

יום אחד פרצה ברדיין מחלוקת קשה. עלה הגה"ק ר' ישראל מאיר הכהן בעל ה"חפץ חיים" על הבימה בבית הכנסת בשבת ואמר: "אחים, זקנתי, ורגעי יקרים לי. אבל חייב אני לדרוש לפניכם. יודעים אתם, שסוף דבר נבוא כולנו למעלה למסור דין וחשבון על מעשינו. דעו, עניין המחלוקת הוא כה חמור, עד שאפשר להפסיד בשלו את כל המצוות! כשתעלו למעלה אחרי מאה ועשרים, תנסו להיתפס בכל קש כדי להינצל, ואז תאמרו: 'היה בעירנו יהודי שחשבו אותו לתלמיד חכם, וישראל מאיר שמו. והוא ראה הכל ושתק'. ולכן אני מבקש, שלא תזכירו שם את שמי. יש לי חבילה-משלי, ואיני יודע איך אעבור את הדין, וכיצד אוכל לקבל אחריות על אחרים?". הוא פרץ בבכי מר, כשכל גופו רועד מפחד. נרעשו השומעים, והמחלוקת שככה.

לצורך זיכוי הרבים מחולקים משניות שבת חינום! למעוניינים, לגרים בצפון 054-7308779 ובשאר חלקי הארץ יש להתקשר 050-4646046. מיועד לחוגי תהילים. בתי כנסת וכו'

לכל קוראנו הנכבדים. לאור בקשות חוזרות ונשנות אנו שמחים להודיע כי ניתן לקרוא את העלון של השבת וגם עלונים קודמים באמצעות אתר 'חידוש'.

שכתובתו: <http://www.hidush.co.il> בחיפוש יש להכניס: עין-חמד. באתר ישנם יותר מ-100 עלונים קודמים! אנא שמרו את כתובת האתר

הרב מנחם מענדל שניאורסון זצ"ל הידוע כרבי מליובאוויטש: נולד ב-י"א ניסן ה'תרס"ב (1902) בעיר מיקולאייב, אוקראינה, נפטר ב-ג' תמוז ה'תשנ"ד (1994), למעלה משנתיים לאחר שלקה באירוע מוחי (כ"ז באדר א' ה'תשנ"ב 1992), ולאחר שהיה שרוי בתרדמת במשך שלושה חודשים. חי כ-92 שנים. נטמן ליד חמיו בניו-יורק, בבית הקברות היהודי 'מונטיפיורי' בקווינס.

השביעי בשושלת אדמו"רי חב"ד, עמד בראש חסידות חב"ד משנת ה'תש"א (1951) ועד

לפטירתו בשנת ה'תשנ"ד (1994). הוכתר רק לאחר שנה מפטירת חמיו, שעמד בראש חסידות חב"ד. למד תלמוד וספרות הלכתית, ועסק גם בקבלה מנקודת המבט החסידית. בגיל 16 החל בלימודי מתמטיקה באוניברסיטת יקטרינוסלב. למד פילוסופיה, הנדסת חשמל ומתמטיקה. הרב שניאורסון, בנוסף להיותו חתנו של האדמו"ר השישי של חב"ד, הוא גם דור חמישי, בן אחרי בן, לרבי מנחם מענדל שניאורסון ("הצמח צדק"), שהוא השלישי בשושלת רבני חב"ד, והוא הרבי השביעי בשושלת הרבנים שבראש חסידות חב"ד. השאיר אחריו מורשת של אהבת ישראל והפצת יהדות מתוך מסירות נפש, שממשיכה לתת פירות גם היום. אחת מגולות הכותרת הוא **מפעל השליחות של תנועת חב"ד**, שמונה למעלה מ-3,000 שליחים בכל רחבי העולם.

אביו: רבי לוי יצחק (הרב הראשי של העיר יקטרינוסלב בשנים ה'תרס"ז-ה'תרצ"ט [1907-1939])
אמו: חנה בתו של רבה של מיקולאייב מאיר שלמה ינובסקי. **אשתו:** חיה מושקא שניאורסון, בתו של האדמו"ר יוסף יצחק שניאורסון.

מספריו: יאוצר הרבי יועד הנחות בלשון הקודש • שיחות קודש • אגרות קודש • תשובות וביאורים - תשובות בהלכה ובהגדה שפרסם הרבי בבטאון החב"ד • רשימת המנורה • "שניים אחזים בטלית" • הגדה של פסח עם לקוטי טעמים ומנהגים • ליקוטי שיחות • עניינה של תורת החסידות • תורת מנחם - התוועדיות. ועוד רבים.

הסיפורים המופלאים הבאים מופיעים בפיו של ר' יוסף יצחק לוי, שליח הרבי בפאלא אלטו שבצפון קליפורניה: "בשלהי עונת החורף עדיין סבלנו מבצורת קשה, שנמשכה חמש שנים! בכל האזור הוכרז על קיצוץ של 25 אחוזים בצריכת המים, וכבר התכוננו לצמצם בעוד 25 אחוזים נוספים. בחודש אדר

התאספו כל שלוחי הרבי והחליטו לכתוב לרבי על הבצורת הקשה ולבקש את ברכתו. שלחתי בשושן פורים את המכתב בפקס לרבי. והנה כעבור כמה ימים הזכיר הרבי בשיחתו, כי שבע פעמים שבע כפול שבע (7 כפול 49) הם בגימטריה גשם (343). **באותו יום נפתחו ארובות השמים בקליפורניה, וגשם חזק מאוד ירד במשך שלושה וחצי שבועות רצופים!**

סיפורי הניסים והמופתים הם עניין של יום-יום אצל כל שליח. אולם נחקק בזכרוננו אחד מהסיפורים המופלאים, שהתרחשו עימי בפעם הראשונה: יום אחד מצלצל בביתי אחד מנכדי העיר, שהתקשרתי אליו זמן קצר קודם לכן. קולו נשמע נרגש ובפיו בקשה מזרה: **'בוא מהר לבית הרפואה! דחוף!'** הבקשה קצת הדאיגה אותי, כשנזכרתי ששבוע קודם לכן ביקש, שאבקש את ברכתו של הרבי לבריאות אימו הזקנה, שהייתה צריכה לעבור ניתוח לב מסובך.

"לא היה לי פנאי למחשבות, ותוך דקות מעטות כבר עמדתי בפתח חדרה של האם הזקנה. המחזה שנגלה לעיני היה מעורר סקרנות: כולם עמדו סביב מיטתה בהתרגשות, והיא **עצמה החזיקה פיסת עיתון ונישקה אותה ללא הרף**. לא הייתי צריך להפציר בנוכחים כדי לדעת, מה אירע. ראשון הדוברים היה הרופא הבכיר, שטיפל באשה וסיפר על אשר ראה:

'לאחר שהאשה התעוררה בחדר ההתאוששות מתרדמת הניתוח, הורדנו ממנה את החמצן. זהו רגע קריטי מאוד, שהחולה צריך להתחיל לנשום לבד בכוחות עצמו לאחר הניתוח, שאותו היא עברה. פתאום ראיתי, שהיא אינה מסוגלת לנשום... פירוש הדבר ש... אלא שלפתע השתנה המצב, והיא התחילה לצחוק ולבכות ודיברה על איש עם זקן'.

"באמצע דברי הרופא התערבה הזקנה ואמרה בהתרגשות: 'ידעתי שיהיה עליי לנשום לבד, אך הרגשתי, שאני נחנקת וידעתי- זה הסוף. לפתע אני רואה מולי יהודי עם זקן לבן, מעולם לא ראיתי אותו לפני כן, והוא אומר לי בחיוך אבהי: **'תנשמי, הכל יהיה בסדר. תהיה לך אריכות ימים'**. פתאום נהיה לי טוב, וראיתי את הרופא ליד'.

להשלמת הסיפור הוסיף ידידי הבן את חלקו: "כשנכנסתי לחדר ושמעתי את הסיפור מהרופא, מיד עלה בדעתי כי אולי זה הרבי מליובאוויטש שביקשתי ממך, שיתפלל לרפואת אימי. רצתי הביתה וחיפשתי את העיתון עם המודעה של בית חב"ד ובה תמונתו של הרבי. כשהגעתי בחזרה לבית הרפואה והראיתי לאימי את התמונה, חטפה אותה ממני והחלה לנשק את התמונה ולצעוק: **"זה האיש!!! זה האיש שהופיע ואמר לי לנשום!"**. הזקנה לא הרפתה ממני כל העת וחזרה ואמרה: **'אין לי ספק: הרבי הוא שהציל את חיי!'**

שלושה דורות עובר הסיפור מאב לבנו על מעשה נורא שאירע, ומוסר השכל בצידו. וסיפר אותו חסיד ישיש, וכתביו כנתינתו. היה זה לפני כמאה ועשרים שנה, לאחר פטירת הצדיק הקדוש רבי ישראל מרוזין זצ"ל, שכל צדיקי דורו קבלו את מרותו, ואף גאוני הדור חרדו מפניו. ר' חיים מצאנז והחידושי הרי"ם מגור זצ"ל נסעו לשחר את פניו, וקראו אחריו "מקודש". הרבי מרוזין מצאצאי מלכות בית דוד, נהג עצמו בהדר מלכות. איש לא בא בסודו, והוא העיד על עצמו שהוא דורך בנתיב לא ידעו עיטו. התגורר ספון בארמון מלוכה, ונסע לפוש במרכבה הדורה - מלך ביופיו, טמיר ונעלם.

לאחר פטירתו, המשיכו בניו הקדושים בדרכו, ואז קמה הסערה. טענו, שיפה כוח האב מכוח הבנים, ומה שהותר לזה לא הותר לאלו. טענו, שזוהי דרך מסוכנת, ולא הייתה אלא הוראת שעה. שזוהי דרך מקורית, ואין לחקותה שהדרך המסורה לנו מאבותינו ורבותינו היא זו של הצנע לכת וענווה, של תורה ועבודה ושלא עוד. כרגיל, במקום שנאמר **"וְהָיָה הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹקִים לְהִתְיַצֵּב"** נאמר **"וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם (איוב א, 1)"**. **היו לדאבון לב גם נרגנים והולכי רכיל שטענו שמועות והוציאו דיבה. ומה לא סיפרו הללו...**

המחלוקת, מחלוקת לשם שמים, ליהטה, והדיה הגיעו עד לשינאווא, לחצרו של רבי יחזקאל שרגא זצ"ל, בנו בכורו של ה'דברי חיים' מצאנז. קבוצות-קבוצות התגודדו בבית המדרש, נשאו ונתנו וטיסו עצה. קשה היה להישאר שווה נפש לנוכח הדברים. **גם אי נקטת עמדה התפרשה כהסכמה**. מה עוד, שהגאון הקדוש משינאווא - ידוע היה כלוחם מלחמת ה' בלא חת, ללא מורא וללא משוא פנים. אבל בטרם י שקול את צעדיו, ביקש לאמת את השמועות.

הוא זימן לחדרו שלושה חסידים נאמנים והטיל עליהם שליחות סודית: לנסוע בחשאי לסדיגורא, לראות, להתרשם, ולשוב ולדווח. השליחים, הגיעו לסדיגורא באחד מימי הסליחות לפנות ערב. שכרו חדר באכסניה, ומטורח הדרך נפלה עליהם תרדמה עמוקה. כשהקיצו משנתם, זרחה כבר השמש. קמו השלושה נבוכים: מתי אומרים כאן 'סליחות'? האם מבעוד ליל, כמנהג קצת מקומות או באשמורת הבוקר אם כן הרי שאיחרו. ואולי מאחרים כאן את זמן הסליחות, עקב הכנות וכוונות? הלא זרים הם כאן, אין הם בקיאים במנהג המקום. **שמה תאמר: ישאלו את פי החסידים, אבי להם אם ייכנסו עימם בדברים ויגלו, שהם זרים שבאו לרגל!**

החליטו השלושה ליטול עימם תיק הטלית והתפילין, וללכת לבית מדרשו של הרבי. אך שוב ניקר בהם חשש: שמה יופיעו בבית המדרש כשהם נכונים לתפילה, ויתברר שהתפללו שם זה מכבר! ואולי עדיין מוקדם מדי. ובין כך ובין כך יבחינו בהם, שהם שלוחים מהצד שכנגד, ויעשו בהם שפטים... בלב חרד החליטו לעקוף את בית המדרש ולהתבונן בעד החלונות. וסימנים עשו להם: אם יראו שבית המדרש ריק, אות הוא, שכבר סיימו להתפלל. אם החסידים יושבים ולומדים, הרי שטרם אמרו 'סליחות'. יראום מסתובבים, שקועים בשרעפיהם וטליתותיהם על שכמם - מתכוננים הם לתפילה. ימצאום מתפללים ללא טלית - אומרים הם סליחות. בטלית ובתפילין - תפילת שחרית.

הלכו בלאט, זוחלים ורועדים שמה ייתפסו בכף, הגיעו לצידו בית המדרש, הזדקפו על בהונות רגליהם, הביטו פנימה - ונחרדו. עיניהם התעגלו ופיהם נפער בתדהמה: **עשרות 'שקצות', נערות כפריות גויות, עמדו במרכז בית המדרש, חגות בעיגול נרחב, אוחזות יד ביד ונתונות בעיצומו של מחול סוער!**

בסלידה התיקו עיניהם מן המחזה הנורא, מחילול הקודש שלא נשמע כמוהו, הביטו איש בפני אחיו ונדו בראשם: **למעשה סיימו את שליחותם! מה יש עוד לחפור ולדרוש, לאחר מה שראו?! מיד חמקו ושוב לאכסניה, המומים ומזועזעים, התפללו בחטף ביחידות, שכן, כלום מותר לצרף חסיד סדיגוראי למניין? ומיהרו לשוב לשינאווא, להתייצב בפני הרבי ולמסור לו עדות נאמנה: עשינו מה שגזרת עלינו, ועיינו ראו ולא זר. החשדות הנוראים ביותר התאמתו, ולא סופר אף שמץ מן האמת הנוראה! הרבי שמע את הדברים בכובד ראש. הוא לא פקפק באמינותם של העדים. רק זאת ביקש מהם: "אל תספרו לאיש דבר במשך שלושה ימים".**

הבטיחו החסידים והתפלאו: מה מסתתר מאחורי בקשה זו, מה עומד הרבי לפעול בשלושת הימים הקרובים? כעבור שלושה ימים, נקראו שלושה העדים אל הרבי. הם מצאו בתוכו שני חסידים מאובקי בגדים, עייפים ויגעים. כשהגיעו, פנה הרבי אל השניים ואמר להם: "עתה נשמע מה בפיכם".

סיפרו השניים: "נסענו לסדיגורא, כמצוות רבנו. ביררנו, ונאמר לנו שאומרים 'סליחות' בהשכמת הבוקר. באנו מבעוד ליל, ומצאנו את בית המדרש המפואר מופץ בשלל אורות שבקעו מהמוני הנרות שבנברשות, והוא דחוס בהמון חסידים המצטופפים ואומרים 'סליחות'. פילסנו לנו דרך ל'מזרח' אבל את הרבי לא ראינו. הוא התפלל בחדרו שלצד בית המדרש. רק לתפילת 'עננו' נפתחה הדלת והרבי יצא מחדרו, בצעד מדוד ובהוד מלכות. פניו היו חיוורים כסיד, והוא ניגש לעמוד והחל לומר 'עננו' מילה במילה - כל עין דמעה, כל לב נמס כמים! סיימו את אמירת הסליחות, הרבי שב לחדרו, וראינו שהקהל הרב החל לנהור החוצה. שאלנו מדוע עוזבים את בית המדרש, וענו לנו, שהרבי פותח עתה בהכנותיו הקדושות לתפילה, וכולם מתפללים איתו בשעה מאוחרת יותר".

מכיוון שריצפת העץ הממורקת של בית המדרש התלכלכה במגפיהם של המוני החסידים שבוססו ברפש החוצות באישון ליל, והואיל ובסדיגורא מקפידים על ניקיון והדרת מלכות, יש לנקות את בית המדרש. יצאנו אף אנו עם כל החסידים, ובעוד עסוקים הם להכנותיהם לתפילה, פנינו לצד בית המדרש והבטנו בחלון פנימה. ראינו כמה עשרות משרתות זריזות באות, מסיטות הצידה את הספסלים, מנקות את האבק והבוץ, ומושחות את הרצפה בשעווה. כידוע, יש לשפשף לאחר מכן את העץ למרקו עד היות לו ברק. **הואיל והשטח גדול והזמן דוחק, מה עשו? חיתלו את רגליהן בסחבות בד והתחילו לטופף ברגליהן על הרצפה, לבעוט ולרקוע עד להברקתה..."** קטע הרבי את דברי השלוחים, ופנה לשלושת החסידים הנדהמים. אמר להם: "כן, זה היה 'ריקוד השיקצות' שראיתם! לא די לראות, יש להבין את מה שראים!".

הרב שמואל בן שמחה דרז' זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה ששת' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רחזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה מעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן חבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל נאג' בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי זיזי בן קלרה ז"ל כל נשמות עם ישראל
---	--	--	---

לע"נ

תנצב"ה